

dust teiega, ja teie Sugguga párrost teid,
ja igga ellawa Hingega, mis teie jures
on, Lindudega, Lojustega, ja keik nende
Metsalistega, mis tele jures, Keikidega,
mis Laewast on wáljaláinud, Keikide Ellas-
jattega, mis Ma peál on, et ükski Lihha
ei pea ennam sama árrakautud Upputus-
se, Beega, ja ei pea ennam nisugguse
Bee Upputust ollema Maad árraritku-
mas. Ja se on se Seádusse Láht: Om-
ma Wikkerfari ollen ma Pilwedesse pañ-
nud, ja se peab Seádusse Láhhéks olle-
ma minno ja Ma wahhel; ja se súnnib,
kui ma Pilwed pilwetan ülle Ma, siis peab
sedda Wikkerfaart Pilwes nähtama, ja
ma tahhan Mele tulletada omma Seá-
dust, mis minno ja teie wahhel feiges Lih-
has, et ei pea mitte ennam Wessi sama
Upputussek, keik Lihha árraritkuda.

S. 71. Ja Jummal önnistas Moat ja
temma Poegi ja ücles neile: Lekke Sug-

gu ja teid sago paljo, ja tátte se Ma láise
figgige Ma peál, ja teid sago paljo sedl
peál. Ja teie Kartus ja teie Hirm sago
keige Metsaliste peále, ja keige Lindude
peále, mis Taewa all on; keik, mis Ma
peál ligub ja keik Merre Kallad, need on
teie fáite antud. Keik, mis ligub, mis el-
lus on, olgo teile Roaks, keik annan min-
na teile, nenda kui haljast Rohto. Om-
meti ei pea teie mitte Lihha sôma temma
Hingega, se on temma Werrega kui ta
werrine ja tores alles on.

S. 72. Nenda se helde Jummal andis
felle ue Ma-il-na Rahwale keik need On-
nistamissed jálle kuusda, ja seddis Ma
peál keik nende Wallisusse alla jálle, nen-
da kui Adama Páiwil (§. 12.). Ja et se
keigeessimenne hirmus Pat Ma peál se
oli, et Jannimesse Werd árravallati, kui
Kain omma Wenda Albelit árratappis
(§. 45.), sis Jummal felas sedda nüüd

X

fan